

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 maja 2025 r.

Poz. 640

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 kwietnia 2025 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723 oraz z 2024 r. poz. 1863),
- 2) ustawą z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z 2025 r. poz. 146) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 9 kwietnia 2025 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 73 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723 oraz z 2024 r. poz. 1863), który stanowi:

„Art. 73. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 26, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 3 pkt 1 lit. a, art. 30 oraz art. 42, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
 - 3) art. 17 pkt 47 lit. f w zakresie art. 89 ust. 4d pkt 3, art. 19 pkt 6 i 22, art. 27 oraz art. 29 pkt 16 i 18, art. 40 i art. 71, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2023 r.;
 - 4) art. 2, art. 3 pkt 4, art. 13, art. 15 pkt 24, art. 23 pkt 36 lit. b i pkt 48, art. 39, art. 41, art. 51 i art. 62 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
 - 5) art. 15 pkt 16 lit. c, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 6) art. 14 pkt 1 lit. a i pkt 37, art. 17 pkt 10 oraz art. 29 pkt 11, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 7) art. 38 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2024 r.;
 - 8) art. 20, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2024 r.;
 - 9) art. 32 pkt 11 lit. b, który wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 10) art. 19 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.”;
- 2) art. 76 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z 2025 r. poz. 146), który stanowi:

„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 65, art. 67 i art. 75, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

- 2) art. 61 pkt 2 i art. 68, które wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: wz. *P. Zgorzelski*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 10 kwietnia 2025 r. (Dz. U. poz. 640)

USTAWA

z dnia 21 lipca 2006 r.

o nadzorze nad rynkiem finansowym

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa organizację, zakres i cel sprawowania nadzoru nad rynkiem finansowym.

2. Nadzór nad rynkiem finansowym obejmuje:

- 1) nadzór bankowy, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146 i 222), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 2025), ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 110), ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2025 r. poz. 265) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”;
- 2) nadzór emerytalny, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113), ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 556), ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 707), ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 583), ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926) oraz ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427);
- 3) nadzór ubezpieczeniowy, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146), zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”, ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2024 r. poz. 1214), ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 251);
- 4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 910 i 1881), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1) w zakresie dotyczącym produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi i do których stosuje się art. 2 ust. 1 lit. a–d i ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 596/2014”, rozporządzenia nr 575/2013, rozporządzenia nr 596/2014, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1, z późn. zm.³⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18 oraz Dz. Urz. UE L 271 z 30.10.2018, str. 10.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1.

będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 909/2014”, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12, z późn. zm.⁷⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (Dz. Urz. UE L 151 z 02.06.2022, str. 1);

- 5) nadzór nad instytucjami płatniczymi, małymi instytucjami płatniczymi, dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, biurami usług płatniczych, instytucjami pieniądza elektronicznego, oddziałami zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30, 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146);
- 5a) nadzór nad agencjami ratingowymi w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. WE L 302 z 17.11.2009, str. 1);
- 5b) (uchylony)
- 6) nadzór uzupełniający, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1413);
- 7) nadzór nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi i Krajową Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379);
- 8) nadzór nad pośrednikami kredytu hipotecznego oraz ich agentami, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2245 i 2339 oraz z 2025 r. poz. 146);
- 9) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1011”;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 19.10.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 63 oraz Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 234 z 31.08.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2012, str. 19, Dz. Urz. UE L 303 z 14.11.2013, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 56 z 26.02.2014, str. 11.

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 20 z 24.01.2020, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79.

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

- 10) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniającego dyrektywę 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/2402”;
- 11) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088”, oraz przepisami art. 5–7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”;
- 12) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”, oraz ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. z 2024 r. poz. 984 i 1863);
- 13) nadzór nad instytucjami pożyczkowymi sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497 oraz z 2025 r. poz. 146);
- 14) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1238”;
- 15)¹¹⁾ nadzór nad podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów oraz przedstawicielami sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z 2025 r. poz. 146).

Art. 2. Celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku również poprzez rzetelną informację dotyczącą funkcjonowania rynku, przez realizację celów określonych w szczególności w ustawie – Prawo bankowe, ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

Rozdział 2

Organizacja nadzoru nad rynkiem finansowym

Art. 3. 1. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, zwany dalej „Urzędem Komisji”, jest państwową osobą prawną, której zadaniem jest zapewnienie obsługi Komisji Nadzoru Finansowego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Siedzibą Urzędu Komisji jest Warszawa.

3. Nadzór nad działalnością Urzędu Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.

4. Organami Urzędu Komisji są:

- 1) Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”, która jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym;
 - 2) Przewodniczący Komisji, który kieruje działalnością Urzędu Komisji i reprezentuje Urząd Komisji na zewnątrz.
5. Przewodniczący Komisji kieruje pracami Komisji i reprezentuje ją na zewnątrz.
6. Komisja posiada prawo używania pieczęci z godłem państwowym.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 10.

¹¹⁾ Dodany przez art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (Dz. U. z 2025 r. poz. 146), która weszła w życie z dniem 19 lutego 2025 r.

Art. 3a. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem:

- 1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 1a, art. 164 ust. 5, art. 178, art. 284 ust. 4, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) spraw, o których mowa w art. 458 rozporządzenia nr 575/2013.

Art. 3b. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1286/2014”.

Art. 3ba. 1. Komisja może, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1286/2014, określić, w drodze decyzji, język inny niż język polski, w jakim sporządza się dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące detalicznego produktu zbiorowego inwestowania, o którym mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia nr 1286/2014, zwanego dalej „PRIIP”, jeżeli produkt ten jest dystrybuowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) stosuje się odpowiednio.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

5. Osoba sprzedająca PRIIP lub osoba doradzająca w zakresie PRIIP, w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1286/2014, może proponować PRIIP inwestorowi indywidualnemu, o którym mowa w art. 4 pkt 6 lit. a rozporządzenia nr 1286/2014, na podstawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, sporządzonego w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie ust. 1, pod warunkiem przyjęcia, najpóźniej przed zawarciem pierwszej transakcji dotyczącej tego PRIIP, oświadczenia od inwestora indywidualnego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten dokument, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym dokumencie.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, złożone osobom, o których mowa w ust. 5, jest skuteczne również w odniesieniu do dokumentów zawierających kluczowe informacje odnoszących się do innych PRIIP, sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, których sprzedaż te osoby dokonują lub w zakresie których doradzają.

Art. 3bb. 1. W przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w art. 3ba ust. 1.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 3ba ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 3c. 1. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 8 ust. 1–3, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 14 i art. 19 rozporządzenia nr 1286/2014, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać proponowania detalicznego produktu zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr 1286/2014;
- 2) nakazać zawieszenie proponowania detalicznego produktu zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr 1286/2014;
- 3) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia;
- 4) zakazać posługiwania się dokumentem zawierającym kluczowe informacje, który nie spełnia wymogów art. 6–8 lub art. 10 rozporządzenia nr 1286/2014, oraz nakazać publikację nowej wersji tego dokumentu spełniającej te wymogi;
- 5) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 21 569 000 zł lub 3 % przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, lub
 - trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 35.

b) w przypadku osoby fizycznej:

- kwoty 3 019 660 zł lub
- trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

3. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 25 rozporządzenia nr 1286/2014.

4. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863), karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, zgodnie z zasadami określonymi w art. 29 rozporządzenia nr 1286/2014.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać twórcę, osobę doradzącą lub sprzedającą detaliczny produkt zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny, w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014, do bezpośredniego poinformowania inwestorów indywidualnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014 o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.

9. (uchylony)

Art. 3d. 1. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 29 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2017/2402.

2. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności podmiotów obowiązanych do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2017/2402.

3. Celem kontroli jest ustalenie zgodności działalności podmiotów, o których mowa w ust. 2, z przepisami rozporządzenia 2017/2402.

4. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

5. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 4, mają prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
- 2) swobodnego dostępu do środków łączności oraz, w miarę możliwości, do oddzielnego pomieszczenia biurowego;
- 3) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli;
- 5) żądania od kontrolowanego podmiotu poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od niego dokumentów;
- 6) wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717), w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

Art. 3e. Do kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222).

Art. 3f. Komisja, w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10, może żądać od jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 udzielenia informacji poufnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, w tym informacji ustawowo chronionych.

Art. 3g. 1. W przypadku naruszenia obowiązków określonych w art. 6, art. 7, art. 9, art. 18 lub art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2017/2402 lub w przypadku naruszenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e, f lub h rozporządzenia 2017/2402, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;
- 2) wystąpić do właściwego organu jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 z wnioskiem o odwołanie członka zarządu tych jednostek odpowiedzialnego za to naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu podmiotów, o których mowa w pkt 2, odpowiedzialnego za to naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w jednostkach specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostkach inicjujących lub jednostkach sponsorujących w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) zakazać dokonywania w trybie art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402 zgłoszenia o spełnianiu określonych wymogów dotyczących sekurytyzacji, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2017/2402;
- 6) cofnąć osobie trzeciej, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402, upoważnienie udzielone na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, na okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2017/2402;
- 7) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 20 869 500 zł lub 10 % przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 10 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 20 869 500 zł, albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, są natychmiast wykonalne.

4. Komisja, nakładając sankcje i środki naprawcze, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402.

5. W przypadku wydania decyzji o nałożeniu sankcji w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 6, art. 7 lub art. 9 rozporządzenia 2017/2402 lub dokonaniem wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402 Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na które została nałożona sankcja, zgodnie z art. 37 rozporządzenia 2017/2402.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 3h. 1. Zawarcie umowy, której przedmiotem jest zobowiązanie kwalifikowalne, o którym mowa w art. 2 pkt 90a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487 oraz z 2025 r. poz. 146), lub instrument wyemitowany w celu zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 2 pkt 22a tej ustawy, lub instrumentów w Tier II, o których mowa w art. 2 pkt 23b tej ustawy, z inwestorem innym niż którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanym dalej „klientem detalicznym”, oraz pośrednictwo w zawarciu takiej umowy są dopuszczalne, o ile kwota nominalna tego zobowiązania lub instrumentu nie jest niższa niż 400 000 zł albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji danego instrumentu albo zawarcia tej umowy.

2. W przypadku naruszenia ust. 1 Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać osobie oferującej klientowi detalicznemu zawarcie umowy zawierania lub pośredniczenia w zawieraniu umów z klientami detalicznymi;
- 2) nałożyć na osobę oferującą klientowi detalicznemu zawarcie umowy karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty nieprzekraczającej 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 2 905 000 zł albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

3. W przypadku jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, i jednostki zależnej jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest natychmiast wykonalna.

5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 2, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać osobę, która naruszyła przepis ust. 1, do bezpośredniego poinformowania klientów detalicznych o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.

Art. 3ha. 1. W przypadku naruszenia art. 27c ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2024 r. poz. 708) Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać osobie oferującej podmiotowi innemu niż podmiot wymieniony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi zawarcie umowy, której przedmiotem jest obligacja kapitałowa, zaprzestanie działań skutkujących naruszeniem art. 27c ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach oraz powstrzymanie się od takich działań w przyszłości;

2) nałożyć na osobę oferującą podmiotowi innemu niż podmiot wymieniony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi zawarcie umowy, której przedmiotem jest obligacja kapitałowa, karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

- a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji kwoty nieprzekraczającej 0,5 % składki przypisanej brutto, wykazanej w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
- b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 2 905 000 zł albo
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku gdy jednostką dominującą lub jednostką zależną jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Przepisy art. 3h ust. 4–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 3i. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 23b ust. 7 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 3j. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 14 rozporządzenia 2019/2088 oraz art. 21 rozporządzenia 2020/852.

Art. 3k. 1. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki określone w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1–4, art. 5, art. 6 ust. 1 lub 3, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 lub 2, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 lub art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać uczestnikowi rynku finansowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;
- 2) wystąpić do właściwego organu uczestnika rynku finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu uczestnika rynku finansowego odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących uczestnikami rynku finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) nałożyć na uczestnika rynku finansowego karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 21 569 000 zł lub 3 % przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 6) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu uczestnika rynku finansowego, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, są natychmiast wykonalne.

Art. 3l. 1. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki, o których mowa w art. 7, art. 8 ust. 1 lub 2 lub art. 9 ust. 1–4 rozporządzenia 2019/2088 lub art. 5–7 rozporządzenia 2020/852, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać udostępniania produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 9 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia 2019/2088;
- 2) nakazać zawieszenie udostępniania produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 9 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia 2019/2088;
- 3) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia;
- 4) nakazać uczestnikowi rynku finansowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;
- 5) nałożyć na uczestnika rynku finansowego karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 21 569 000 zł lub 3 % przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 6) wystąpić do właściwego organu uczestnika rynku finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za to naruszenie;
- 7) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu uczestnika rynku finansowego odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 8) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących uczestnikami rynku finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 9) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu uczestnika rynku finansowego, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5, ustala się na podstawie kwoty całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawnionej w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6–8, są natychmiast wykonalne.

Art. 3m. 1. W przypadku gdy doradca finansowy, o którym mowa w art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki określone w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 5, art. 5, art. 6 ust. 2 lub 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 lub art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać doradcy finansowemu zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie takich działań w przyszłości;
- 2) wystąpić do właściwego organu doradcy finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu doradcy finansowego odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących doradcami finansowymi przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) nałożyć na doradcę finansowego karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 21 569 000 zł lub 3 % przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

b) w przypadku osoby fizycznej:

– kwoty 3 019 660 zł albo

– trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;

6) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu w podmiocie będącym doradcą finansowym, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, są natychmiast wykonalne.

Art. 3n. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 3k ust. 1, art. 3l ust. 1 i art. 3m ust. 1, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, których decyzja ta dotyczy.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 1 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 3o. 1. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2019/1238.

2. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności dostawców OIPE, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia 2019/1238, zwanych dalej „dostawcami OIPE”, oraz dystrybutorów OIPE, o których mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia 2019/1238, zwanych dalej „dystrybutorami OIPE”.

3. Celem kontroli jest ustalenie zgodności działalności podmiotów, o których mowa w ust. 2, z przepisami rozporządzenia 2019/1238 oraz ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o ogólnoeuropejskim indywidualnym produkcie emerytalnym (Dz. U. poz. 1843).

4. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

5. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 4, mają prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
- 2) swobodnego dostępu do oddzielnego stanowiska biurowego;
- 3) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli;
- 5) żądania od kontrolowanego podmiotu poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od niego dokumentów;
- 6) wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

Art. 3p. Do kontroli, o której mowa w art. 3o ust. 2, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 3q. 1. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć zakaz albo ograniczenie wprowadzania do obrotu lub dystrybucji ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego, zwanego dalej „OIPE”, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przez dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 63 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2019/1238.

2. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej komunikaty dotyczące decyzji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2019/1238.

3. Komisja cofa, w drodze decyzji, zakaz albo ograniczenie, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy ustąpią przesłanki wymienione w art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2019/1238.

4. Komisja może nałożyć zakaz albo ograniczenie, o których mowa w ust. 1, jako działania tymczasowe, o których mowa w art. 63 ust. 3 rozporządzenia 2019/1238.

Art. 3r. 1. Komisja może:

- 1) opublikować oświadczenie, zgodnie z art. 69 rozporządzenia 2019/1238, w którym wskazuje imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę osoby prawnej odpowiedzialnych za naruszenie przepisów tego rozporządzenia oraz charakter ich naruszenia;
- 2) w drodze decyzji:
 - a) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie określonego postępowania oraz powstrzymanie się od ponownego podejmowania tego postępowania,
 - b) tymczasowo zakazać członkowi organu zarządzającego, nadzorczego lub administracyjnego dostawcy OIPE albo dystrybutora OIPE lub innej osobie fizycznej, których uznano za odpowiedzialnych za naruszenie przepisów o OIPE, pełnienia funkcji kierowniczych w tych podmiotach.

2. Komisja stosuje środki, o których mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, że:

- 1) dostawca OIPE albo dystrybutor OIPE:
 - a) uzyskał rejestrację OIPE na podstawie fałszywych lub wprowadzających w błąd oświadczeń lub w inny sposób niezgodny z przepisami art. 6 i art. 7 rozporządzenia 2019/1238,
 - b) oferuje albo dystrybuje produkty noszące oznaczenie „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE” bez wymaganej rejestracji;
- 2) dostawca OIPE nie zaoferował usługi przenoszenia produktu z naruszeniem przepisów art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2019/1238, nie przekazał informacji o tej usłudze wymaganych zgodnie z przepisami art. 20 i art. 21 rozporządzenia 2019/1238 lub nie wykonuje obowiązku określonego w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 2019/1238;
- 3) depozytariusz, o którym mowa w art. 2 pkt 26 rozporządzenia 2019/1238, nie wypełnia obowiązków nadzorczych zgodnie z przepisami art. 72 i art. 72b ust. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Art. 3s. 1. Jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, o których mowa w art. 3r ust. 2, Komisja może nałożyć na podmioty wymienione w tym przepisie, w drodze decyzji, karę pieniężną.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest nakładana:

- 1) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w wysokości do:
 - a) kwoty 21 731 500 zł, ale do wysokości nie większej niż 10 % wszystkich przychodów podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – do wysokości 10 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 2) w przypadku osoby fizycznej w wysokości do:
 - a) kwoty 3 042 410 zł albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

3. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie wszystkich przychodów podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – do wysokości 10 % składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

Art. 3t. 1. Decyzje, o których mowa w art. 3r ust. 1 pkt 2 i art. 3s ust. 1, są natychmiast wykonalne.

2. Decyzje, o których mowa w art. 3r ust. 1 pkt 2 i art. 3s ust. 1, są udostępniane na stronie internetowej Komisji, zgodnie z art. 69 rozporządzenia 2019/1238, przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 3u. 1. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o cofnięciu zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dystrybucję lub sprzedaż OIPE przez dostawcę OIPE lub dystrybutora OIPE oraz o karach pieniężnych i innych środkach nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z art. 69 ust. 3 lit. c rozporządzenia 2019/1238, w tym o odwołaniach od decyzji w tych sprawach i wynikach ich rozpatrzenia.

2. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych raz w roku zbiorczą informację o karach administracyjnych i innych środkach nałożonych zgodnie z art. 67 rozporządzenia 2019/1238.

Art. 3v. Dostawca OIPE przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 40 rozporządzenia 2019/1238, w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję w formacie danych zgodnym z formatem danych tego systemu teleinformatycznego.

Art. 4. 1. Do zadań Komisji należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad rynkiem finansowym określonego w art. 1 ust. 2;
- 2) podejmowanie działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku finansowego;
- 3) podejmowanie działań mających na celu rozwój rynku finansowego i jego konkurencyjności;
- 3a) podejmowanie działań mających na celu wspieranie rozwoju innowacyjności rynku finansowego;
- 3b) podejmowanie działań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wykorzystywanych przez podmioty podlegające nadzorowi Komisji, w tym przez wykonywanie zadań organu właściwego do spraw cyberbezpieczeństwa w zakresie określonym przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222);
- 4) podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, jego zagrożeń oraz podmiotów na nim funkcjonujących w celu ochrony uzasadnionych interesów uczestników rynku finansowego, w szczególności poprzez nieodpłatne publikowanie – w formie i czasie przez siebie określonym – ostrzeżeń i komunikatów w publicznym radiu i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222);
- 5) udział w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym;
- 6) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygania sporów między uczestnikami rynku finansowego, w szczególności sporów wynikających ze stosunków umownych między podmiotami podlegającymi nadzorowi Komisji a odbiorcami usług świadczonych przez te podmioty;
- 6a) współpraca z Polską Agencją Nadzoru Audytowego, w tym udzielanie informacji, wyjaśnień i przekazywanie dokumentów, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań związanych z monitorowaniem rynku w zakresie, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylającego decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 77 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 11.06.2014, str. 66);
- 7) wykonywanie innych zadań określonych ustawami.

2. Urząd Komisji przedstawia Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie ze swojej działalności oraz działalności Komisji w terminie do dnia 31 lipca następnego roku. Sprawozdanie jest jawne i obejmuje w szczególności zestawienie poniesionych w roku budżetowym kosztów, w podziale na obszary nadzoru określone w art. 1 ust. 2, oraz kosztów administracyjnych.

3. (uchylony)

4. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące dane:

- 1) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu sprawdzenia przestrzegania przez bank przepisów art. 405–409 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) raz do roku, z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy zawodowej – podsumowanie wyniku sprawdzenia, o którym mowa w pkt 1, oraz informację o zastosowanych środkach w przypadku stwierdzenia naruszenia przez bank przepisów wymienionych w pkt 1.

5. Komisja, w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące informacje:

- 1) kryteria uwzględnione przy ocenie spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a lub art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 2) liczbę wydanych decyzji;
- 3) w formie zbiorczego zestawienia dla danego państwa członkowskiego:
 - a) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013, funduszy własnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 tego rozporządzenia dominującej instytucji z państwa członkowskiego, dla której została wydana decyzja, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) odsetki w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013 funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje,
 - c) odsetki w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013 funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim wymaganych na podstawie art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje.

6. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o aktach prawnych regulujących wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 4.

7. Komisja prowadzi wykaz osób objętych zakazem pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych na podstawie decyzji Komisji, obejmujący:

- 1) imię (imiona);
- 2) nazwisko;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania – datę urodzenia;
- 4) datę wydania decyzji;
- 5) sygnaturę sprawy;
- 6) okres obowiązywania zakazu;
- 7) podstawę prawną wydania decyzji.

Art. 4a. 1. Dla realizacji celu, o którym mowa w art. 2, oraz wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 7, Komisja przetwarza dane osobowe, w tym dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), w zakresie danych dotyczących zdrowia.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie. Osoby posiadające pisemne upoważnienie są zobowiązane do zachowania tych danych w tajemnicy na zasadach, o których mowa w art. 16 ust. 1.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, Komisja przetwarza przez okres 25 lat.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

4. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), nie wpływa na przebieg i wynik postępowań, innych czynności nadzorczych, a także na korzystanie z uprawnień, o których mowa w art. 6, możliwość złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 6b.

5. Komisja jest administratorem danych osobowych przetwarzanych przez sąd polubowny, o którym mowa w art. 18 ust. 1, oraz przez komisje egzaminacyjne, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej i ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami.

Art. 5. 1. W skład Komisji wchodzi Przewodniczący, trzech Zastępców Przewodniczącego i dziewięciu członków.

2. Członkami Komisji są:

- 1) minister właściwy do spraw instytucji finansowych albo jego przedstawiciel;
- 1a) minister właściwy do spraw gospodarki albo jego przedstawiciel;
- 2) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego albo jego przedstawiciel;
- 3) Prezes Narodowego Banku Polskiego albo delegowany przez niego członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;
- 4) przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów;
- 6) przedstawiciel Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 7) przedstawiciel Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 8) przedstawiciel ministra – członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, a jeżeli nie został wyznaczony – przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów.

2a. Do Przewodniczącego Komisji, jego Zastępców oraz członków Komisji przepis art. 21 akapit trzeci rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6a, oraz art. 95 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) stosuje się.

2b. W przypadku gdy minister właściwy do spraw instytucji finansowych, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego lub Prezes Narodowego Banku Polskiego nie spełniają warunków, o których mowa w art. 21 akapit trzeci rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6a, wyznaczają swoich przedstawicieli zgodnie z ust. 2.

3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. 137 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki.

4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela.

5. Członkowie Komisji, o których mowa w ust. 2 pkt 6–8, uczestniczą w posiedzeniach Komisji wyłącznie z głosem doradczym.

Art. 6. 1. W sprawach cywilnych wynikających ze stosunków związanych z uczestnictwem w obrocie na rynku finansowym albo dotyczących podmiotów wykonujących działalność na tym rynku Przewodniczącemu Komisji przysługują uprawnienia prokuratora wynikające z przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841).

2. W sprawach o przestępstwa:

- 1)¹⁴⁾ określone w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawie – Prawo bankowe, ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawie

¹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 59 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych, ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami oraz ustawie z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów,

- 2) dotyczące czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku, pozostających w związku z działalnością podmiotów wykonujących działalność na tym rynku

– Przewodniczącemu Komisji, na jego wniosek, przysługują uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Art. 6a. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może określić właściwość powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w sprawach o poszczególne przestępstwa przeciwko rynkowi finansowemu, mając na względzie zapewnienie sprawnego toku postępowania karnego.

Art. 6b. 1.¹⁵⁾ Komisja podaje do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 215 i art. 216 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, art. 171 ust. 1–3 ustawy – Prawo bankowe, art. 57 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, art. 430 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, art. 89 i art. 90 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, art. 40 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach zabezpieczenia emerytalnego, art. 287 i art. 290–296 ustawy o funduszach inwestycyjnych, art. 178 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, art. 99 i art. 99a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, art. 150 i art. 151 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, art. 59h i art. 59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, art. 76 i art. 77 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami lub art. 50 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych. Do publicznej wiadomości podaje się firmę (nazwę) podmiotu, w związku z działalnością którego złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, a w przypadku gdy podmiot ten prowadzi działalność pod innym oznaczeniem, do publicznej wiadomości podaje się także to oznaczenie.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie narusza podanie do publicznej wiadomości firmy (nazwy), pod którą prowadzi działalność osoba fizyczna.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, podawane są poprzez zamieszczenie na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego”.

5. Na podstawie zawiadomienia przekazanego Komisji przez prokuratora, informacje, o których mowa w ust. 1, uzupełnia się każdorazowo o wzmiankę o prawomocnej odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo o prawomocnym umorzeniu postępowania przygotowawczego, a w przypadku wniesienia aktu oskarżenia o wzmiankę o prawomocnym orzeczeniu sądu.

6. W przypadku gdy w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1, postępowanie przygotowawcze prowadzone jest z urzędu lub na podstawie zawiadomienia podmiotu innego niż Komisja, prokurator zawiadamia o tym Komisję, wskazując w zawiadomieniu firmę (nazwę) lub inne oznaczenie prowadzonej przez dany podmiot działalności, w związku z którą prowadzone jest postępowanie. Przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że na liście, o której mowa w ust. 4, zamieszcza się informację jedynie w przypadku gdy Przewodniczący Komisji skorzystał z uprawnień przysługujących mu na podstawie art. 6 ust. 2.

7. W przypadku prawomocnej odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, prawomocnego umorzenia postępowania przygotowawczego albo wydania przez sąd prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie karne innego niż wyrok skazujący lub wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne Komisja na pisemny wniosek podmiotu, w związku z działalnością którego zostało złożone zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 2, usuwa informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą tego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, z zastrzeżeniem ust. 8–10.

8. W przypadku gdy w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, wszczęto więcej niż jedno postępowanie karne, informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą danego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, usuwa się po zakończeniu wszystkich wszczętych postępowań.

¹⁵⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 59 pkt 3 lit. a i b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

9. W przypadku gdy w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, wszczęto jedno postępowanie karne przy jednoczesnej odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w jednej lub więcej spraw, informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą danego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, usuwa się po zakończeniu tego postępowania.

10. Przepisy ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio do informacji zamieszczonych na liście, o której mowa w ust. 4, na podstawie ust. 6 zdanie drugie.

11. Usunięcia informacji, o którym mowa w ust. 7, Komisja dokonuje pod warunkiem posiadania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5. W przypadku gdy Komisja nie posiada tego zawiadomienia, wniosek, o którym mowa w ust. 7, pozostawia się bez rozpoznania i zawiadamia się o tym wnioskodawcę.

12. Komisja z urzędu, po upływie 10 lat od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 2, usuwa informację zamieszczoną w związku z tym zawiadomieniem lub wnioskiem na liście, o której mowa w ust. 4, wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.

13. W przypadku gdy pomimo upływu terminu, o którym mowa w ust. 12, postępowanie karne nie zostało zakończone, Komisja z urzędu usuwa informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, po upływie roku od dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania karnego. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Przewodniczącemu Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję, spośród osób, które:

- 1) posiadają obywatelstwo polskie;
- 2) korzystają z pełni praw publicznych;
- 3) posiadają co najmniej wykształcenie wyższe i tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub tytuł równorzędny;
- 4) posiadają odpowiednią wiedzę w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym w Rzeczypospolitej Polskiej oraz doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie pracy naukowej, pracy w podmiotach wykonujących działalność na rynku finansowym bądź pracy w organie nadzoru nad rynkiem finansowym;
- 5) posiadają co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach kierowniczych;
- 6) nie były karane za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 7) cieszą się nieposzlakowaną opinią i dają rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań.

2. Przewodniczący Komisji pełni obowiązki do dnia powołania swego następcy.

Art. 8. 1. Prezes Rady Ministrów odwołuje Przewodniczącemu Komisji przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, lub
- 2) rezygnacji ze stanowiska, lub
- 3) utraty obywatelstwa polskiego, lub
- 4) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej dłużej niż 3 miesiące.

2. Kadencja Przewodniczącemu Komisji wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

3. W razie wygaśnięcia kadencji Przewodniczącemu Komisji, do czasu powołania nowego Przewodniczącemu Komisji, jego obowiązki pełni Zastępca Przewodniczącemu wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, w sytuacji gdy Przewodniczący Komisji nie może przejściowo pełnić obowiązków, a żaden z Zastępców Przewodniczącemu nie został przez niego upoważniony. W takim przypadku Zastępca Przewodniczącemu wskazany przez Prezesa Rady Ministrów pełni obowiązki do czasu przejęcia obowiązków przez Przewodniczącemu Komisji.

Art. 9. Zastępców Przewodniczącemu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącemu Komisji. Zastępcą Przewodniczącemu może być osoba, która spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 1.

Art. 10. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Do pracowników Urzędu Komisji stosuje się ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277).

4. Porządek i czas pracy w Urzędzie Komisji oraz obowiązki pracodawcy i pracownika określa regulamin pracy ustalany przez Przewodniczącemu Komisji.

Art. 10a.¹⁶⁾ 1. Pracownikom Urzędu Komisji wykonującym czynności w postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ust. 1, oraz czynności kontrolne i wizyty nadzorcze, o których mowa w przepisach odrębnych, wymagające posiadania legitymacji służbowej, Urząd Komisji wydaje legitymacje służbowe. W uzasadnionym przypadku legitymacja służbowa może być wydana także pracownikowi Urzędu Komisji niewykonującemu czynności, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2. Legitymacja służbowa zawiera następujące dane: numer legitymacji służbowej, imię i nazwisko, stanowisko służbowe pracownika Urzędu Komisji oraz datę ważności legitymacji służbowej.

3. Legitymacja służbowa podlega:

- 1) wymianie – w przypadku zmiany danych w niej zawartych, jej uszkodzenia, zniszczenia lub upływu terminu jej ważności;
- 2) zwrotowi – w przypadku rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku pracy pracownika Urzędu Komisji, zaprzestania wykonywania przez pracownika Urzędu Komisji czynności wymagających posiadania legitymacji służbowej oraz w przypadkach, o których mowa w pkt 1.

4. W przypadku utraty legitymacji służbowej pracownikowi Urzędu Komisji wydaje się nową legitymację służbową.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji oraz tryb wydawania, wymiany i zwrotu tej legitymacji, mając na względzie zapewnienie właściwej identyfikacji pracowników Urzędu Komisji oraz zapewnienie właściwej ochrony legitymacji służbowych.

Art. 11. 1. Komisja w zakresie swojej właściwości podejmuje uchwały, w tym wydaje decyzje administracyjne i postanowienia, określone w przepisach odrębnych.

1a. (uchylony)

1b. (uchylony)

1c. (uchylony)

2. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, w głosowaniu jawnym, w obecności co najmniej pięciu osób wchodzących w jej skład, w tym Przewodniczącego Komisji lub jego Zastępcy. Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6–8, nie biorą udziału w głosowaniu ani nie są uwzględniani przy liczeniu kworum. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Komisji, a w razie jego nieobecności – głos Zastępcy Przewodniczącego Komisji upoważnionego do kierowania pracami Komisji.

2a. Udział w posiedzeniu Komisji może odbywać się zdalnie przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej zapewniających komunikację w czasie rzeczywistym (zdalny udział w posiedzeniu).

2b. Środki o których mowa w ust. 2a, powinny umożliwiać osobom wchodzącym w skład Komisji, przebywającym w miejscu innym niż miejsce posiedzenia, wypowiadanie się w toku obrad, a osobom wchodzącym w skład Komisji z prawem głosu, także głosowanie.

2c. Zdalny udział w posiedzeniu może obejmować także Przewodniczącego Komisji lub Zastępcę upoważnionego do kierowania pracami Komisji, a w wyjątkowych przypadkach wszystkie osoby wchodzące w skład Komisji.

2d. Przepisy ust. 2a–2c stosuje się także do osób, o których mowa w art. 5 ust. 3.

2e. Jeżeli przewiduje to regulamin, o którym mowa w ust. 4, Komisja może podejmować uchwały także w trybie obiegowym.

3. Uchwały w imieniu Komisji podpisuje Przewodniczący Komisji lub Zastępca Przewodniczącego.

4. Szczegółową organizację i tryb pracy Komisji określa regulamin Komisji uchwalony przez Komisję.

5. Do postępowania Komisji i przed Komisją stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

5a. Do spraw z zakresu właściwości Komisji nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541 oraz z 2024 r. poz. 1841).

¹⁶⁾ Dodany przez art. 19 pkt 4 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723 oraz z 2024 r. poz. 1863); wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2025 r.

6. Do decyzji Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

6a. W postępowaniach z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz w postępowaniach w sprawie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności decyzji, a także zmiany lub uchylecia decyzji ostatecznej do Przewodniczącego Komisji, Zastępców Przewodniczącego oraz członków Komisji nie stosuje się przepisu art. 24 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. O wyłączeniu Zastępcy Przewodniczącego lub członków Komisji od udziału w postępowaniu w sprawie w przypadkach określonych w art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego postanawia Przewodniczący Komisji na wniosek strony, Zastępcy Przewodniczącego, członka Komisji albo z urzędu.

8. O wyłączeniu Przewodniczącego Komisji od udziału w postępowaniu w sprawie w przypadkach określonych w art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego postanawia Komisja podejmując uchwałę bez udziału Przewodniczącego Komisji na wniosek strony, Przewodniczącego Komisji, Zastępcy Przewodniczącego lub członka Komisji.

9. Jeżeli Komisja wskutek wyłączenia osób wchodzących w jej skład nie może załatwić sprawy, Prezes Rady Ministrów wyznacza do załatwienia sprawy inny organ administracji publicznej.

Art. 11a. 1. Na wniosek podmiotu prowadzącego działalność regulowaną w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pisemna i ustna komunikacja Komisji z takim podmiotem może odbywać się w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556), mogą być dokonywane w języku polskim lub angielskim.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do postępowań, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, postępowań wyjaśniających, o których mowa w art. 18a ust. 1, oraz do czynności kontrolnych i wizyt nadzorczych, o których mowa w przepisach odrębnych.

Art. 11aa. 1. W sprawach z zakresu właściwości Komisji, dotyczących wyrażenia zgody na pełnienie funkcji w organach podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, stroną postępowania jest wyłącznie wnioskodawca. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Odpis ostatecznej decyzji odmawiającej wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie, której dotyczył wniosek.

3. W odpisie decyzji doręczanej osobie, o której mowa w ust. 2, pomija się informacje ustawowo chronione, chyba że osoba ta ma dostęp do tych informacji w związku z pełnioną funkcją lub na podstawie przepisów odrębnych.

4. Osobie, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na tę decyzję.

Art. 11b. 1. Podmiot wykonujący działalność na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także podmiot zamierzający wykonywać taką działalność, mogą złożyć do Komisji wniosek o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz aktów wykonawczych wydanych na ich podstawie, w ich indywidualnej sprawie (interpretacja Komisji).

2. Wniosek o interpretację Komisji może dotyczyć wyłącznie produktów i usług, które mają na celu rozwój innowacyjności rynku finansowego.

3. Wniosek o interpretację Komisji zawiera wyczerpujący opis stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, którego ma dotyczyć interpretacja Komisji, oraz własne stanowisko podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, a ponadto:

- 1) oznaczenie firmy (nazwy) oraz adres siedziby albo miejsca zamieszkania podmiotu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada;
- 4) adres do korespondencji, w przypadku gdy jest on inny niż adres siedziby albo miejsca zamieszkania podmiotu.

4. Interpretacja Komisji jest wydawana bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych – nie później niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku. Komisja informuje podmiot, o którym mowa w ust. 1, o tym, że uznaje przypadek za szczególnie skomplikowany.

5. Wniosek o interpretację Komisji podlega opłacie w wysokości 1000 zł. Wniosek nieopłacony pozostawia się bez rozpoznania. Opłata nie podlega zwrotowi.

6. Opłata, o której mowa w ust. 5, stanowi przychód Urzędu Komisji.

7. Niewydanie interpretacji Komisji w terminach określonych w ust. 4 uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

8. Interpretacja Komisji nie jest wiążąca dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, i Komisji, z zastrzeżeniem że działania tego podmiotu w zakresie, w jakim zastosował się do interpretacji Komisji, nie mogą stanowić podstawy do nałożenia przez Komisję sankcji administracyjnej.

9. Interpretacja Komisji powinna zawierać w szczególności:

- 1) opis zagadnienia, w związku z którym jest dokonywana;
- 2) ocenę stanowiska podmiotu, o którym mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem prawnym.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się:

- 1) w przypadku gdy wniosek dotyczy przepisów, których naruszenie związane jest z odpowiedzialnością karną;
- 2) w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację Komisji są przedmiotem toczącego się postępowania przed Komisją lub przed innymi organami, w tym postępowania sądowego lub sądowno-administracyjnego, albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta;
- 3) w przypadku gdy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że działalność, której wniosek dotyczy, mogłaby stanowić obejście przepisów prawa.

11. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występując z wnioskiem o interpretację Komisji, składa oświadczenie, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem w dniu jego złożenia nie są przedmiotem postępowań, o których mowa w ust. 10 pkt 2, prowadzonych w stosunku do niego przed innymi organami.

12. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie osoby składającej oświadczenie w imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

13. W razie złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa w ust. 11, interpretacja Komisji nie wywołuje skutków prawnych.

Art. 11c. 1. Informacje udostępniane przez dany podmiot o działaniach podejmowanych wobec niego lub w zakresie mającym do niego zastosowanie w ramach nadzoru nad rynkiem finansowym, w szczególności o:

- 1) nadzorze sprawowanym przez Komisję wobec tego podmiotu,
- 2) interpretacjach, o których mowa w art. 11b ust. 1, wydanych na wniosek danego podmiotu,
- 3) odpowiedziach i stanowiskach, które dany podmiot uzyskał

– nie mogą być wykorzystane w celu wywołania przekonania, że produkty lub usługi oferowane przez ten podmiot są wolne od ryzyka albo poziom ryzyka jest znacząco niższy, lub że Komisja gwarantuje wywiązanie się tego podmiotu ze zobowiązań z tego tytułu.

2. W przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 1, Komisja wydaje podmiotowi zalecenie zaprzestania określonego sposobu posługiwania się daną informacją. W zaleceniu Komisja może wskazać termin lub sposób wykonania zalecenia.

3. W terminie 7 dni od dnia otrzymania zalecenia podmiot może zgłosić zastrzeżenia wobec tego zalecenia. Zgłoszenie zastrzeżeń wstrzymuje obowiązek wykonania zalecenia do czasu podjęcia przez Komisję czynności, o których mowa w ust. 4.

4. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń Komisja może cofnąć zalecenie, wydać nowe zalecenie albo nakazać, w drodze decyzji, wykonanie zalecenia. W decyzji tej Komisja może wskazać termin lub sposób wykonania zalecenia.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, Komisja może wydać także w przypadku, gdy podmiot nie zgłosi zastrzeżeń w terminie, o którym mowa w ust. 3, i nie wykona zalecenia.

6. W przypadku nowego zalecenia, o którym mowa w ust. 4, uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje. W przypadku niewykonania tego nowego zalecenia Komisja, w drodze decyzji, nakazuje jego wykonanie. W decyzji tej Komisja może wskazać termin lub sposób wykonania tego nowego zalecenia.

7. W przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 4, 5 lub 6, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 500 000 zł.

Art. 12. 1. Komisja może upoważnić Przewodniczącego Komisji, Zastępców Przewodniczącego oraz pracowników Urzędu Komisji do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji, w tym do wydawania postanowień i decyzji administracyjnych.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć określonych w przepisach odrębnych rozstrzygnięć co do istoty sprawy w zakresie:

1) rynku bankowego w sprawach:

- a) wydawania i uchylania zezwolenia na utworzenie banku,
- b) wydawania zezwolenia na utworzenie za granicą banku przez bank krajowy,
- c) wydawania zezwolenia na utworzenie oddziału banku krajowego za granicą,
- d) wydawania i uchylania zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego,
- e) wydawania decyzji, o których mowa w art. 25h oraz art. 25n ust. 5a i 5d ustawy – Prawo bankowe,
- f) (uchylona)
- g) (uchylona)
- h) (uchylona)
- i) wydawania zakazu, o którym mowa w art. 25l ust. 1 i 2 oraz art. 25n ust. 1 ustawy – Prawo bankowe,
- ia) wydawania nakazu, o którym mowa w art. 25l ust. 5 oraz art. 25n ust. 4 ustawy – Prawo bankowe,
- j) wydawania zgody na powołanie dwóch członków zarządu banku w formie spółki akcyjnej, w tym prezesa,
- k) wydawania zgody na powołanie dwóch członków zarządu banku państwowego, w tym prezesa,
- l) wydawania zgody na powołanie prezesa zarządu banku spółdzielczego,
- m) wydawania zgody na powołanie dyrektora i jednego z zastępców dyrektora oddziału banku zagranicznego,
- n) wydawania zezwolenia, o którym mowa w art. 124 ustawy – Prawo bankowe,
- o) wydawania zezwolenia, o którym mowa w art. 124a ustawy – Prawo bankowe, na nabycie przedsiębiorstwa bankowego przez bank,
- p) wystąpienia z wnioskiem o odwołanie prezesa, wiceprezesa lub innego członka zarządu banku, albo zawieszenie w czynnościach członka zarządu banku,
- q) (uchylona)
- r) wystąpienia do zarządu banku z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy,
- s) ograniczenia działalności banku,
- t) uchylenia zezwolenia na utworzenie banku i podjęcia decyzji o likwidacji banku,
- u) przejęcia banku przez inny bank lub połączenia banków,
- v) likwidacji banku,
- w) wystąpienia do Rady Ministrów o likwidację banku w przypadku banku państwowego,
- x) zawieszenia działalności banku i wnioskowania o jego upadłość,
- y) ustanowienia zarządu komisarycznego w banku,
- z) wydawania opinii w sprawie:
 - utworzenia banku państwowego,
 - przekształcenia banku państwowego w spółkę akcyjną z udziałem Skarbu Państwa oraz zakresu przeznaczenia majątku banku państwowego na pokrycie kapitału akcyjnego w spółce akcyjnej lub zbyciu tego majątku tworzonej spółce akcyjnej z udziałem Skarbu Państwa,
- za) wyłączenia części działalności lub całej działalności banku państwowego, na jego wniosek, na podstawie art. 128b ustawy – Prawo bankowe, z obowiązku spełniania niektórych wymogów i norm, o których mowa w tej ustawie,
- zb) zastosowania środków, o których mowa w art. 141a ust. 2–3 ustawy – Prawo bankowe,

- zc) nakładania kary finansowej, o której mowa w art. 138 ust. 3 pkt 3a ustawy – Prawo bankowe,
 - zd) nakładania kary pieniężnej, o której mowa w art. 141 ustawy – Prawo bankowe,
 - ze) wydawania decyzji, o których mowa w art. 141m ust. 4 oraz art. 141q ust. 1, 7 i 10 ustawy – Prawo bankowe,
 - zf) zatwierdzania planu ochrony kapitału na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559 oraz z 2025 r. poz. 146),
 - zg) wydawania decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym,
 - zh) wydawania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3 lub art. 48s ust. 1 ustawy – Prawo bankowe,
 - zi) wydawania decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 3a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) rynku emerytalnego w sprawach:
- a) wydawania zezwolenia na utworzenie funduszu emerytalnego i towarzystwa emerytalnego,
 - b) cofania zezwolenia na utworzenie towarzystwa emerytalnego,
 - c) wydawania zezwolenia na przejęcie zarządzania funduszem emerytalnym oraz połączenie towarzystw emerytalnych,
 - d) wydawania zezwolenia na nabycie lub objęcie akcji towarzystwa emerytalnego,
 - e) (uchylona)
 - f) likwidacji pracowniczego funduszu emerytalnego,
 - g) nadawania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności,
 - h) nakładania kar pieniężnych na towarzystwo emerytalne lub członków jego zarządu, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności lub występowania o zwołanie posiedzenia walnego zgromadzenia, rady nadzorczej lub zarządu towarzystwa emerytalnego,
 - i) wydawania zgody na powołanie osób na członków zarządu towarzystwa emerytalnego;
- 3) rynku ubezpieczeniowego w sprawach:
- a) wydawania i cofania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
 - b) wydawania zgody na powołanie osób na członków zarządu,
 - c) połączenia i podziału zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji,
 - d) przeniesienia portfela ubezpieczeń i portfela reasekuracji,
 - e) wydawania decyzji, o których mowa w art. 90, art. 94, art. 95, art. 96 oraz art. 98 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
 - f) likwidacji przymusowej zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,
 - g) ustanowienia zarządu komisarycznego zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,
 - h) występowania z wnioskiem o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,
 - i) nadawania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności,
 - j) nakładania kar pieniężnych na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji lub członków zarządu tych zakładów lub prokurentów oraz zawieszania członków zarządu, występowania z wnioskiem o odwołanie członka zarządu lub odwołanie udzielonej prokury lub występowania o zwołanie posiedzenia walnego zgromadzenia;
- 4) rynku kapitałowego w sprawach:
- a) wykluczenia papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym,
 - b) zezwolenia na wycofanie akcji z obrotu zorganizowanego,
 - c) skreślenia maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego z listy albo zawieszenia jego uprawnień do wykonywania zawodu,
 - d) udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej,

- e) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub ograniczenia zakresu jej wykonywania,
- f) odmowy wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej,
- g) skreślenia agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w lit. f, w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 9 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- h) wydawania decyzji, o których mowa w art. 54h, art. 54l, art. 54m, art. 56 oraz art. 70r ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- i) wyrażenia zgody na nabycie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany,
- j) (uchylona)
- k) poinformowania zagranicznej firmy inwestycyjnej o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- l) udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych oraz zezwolenia na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
- m) cofnięcia zezwoleń wymienionych w lit. l,
- n) cofnięcia zezwolenia podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- o) zakazania ogłaszania informacji reklamowych i nakazania ogłaszania odpowiednich sprostowań na podstawie art. 229 ust. 5 albo art. 229d ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- p) udzielenia zgody na zmianę depozytariusza funduszu inwestycyjnego,
- q) nakazania odstąpienia od umowy z podmiotami, o których mowa w art. 226 ust. 1 pkt 4–5 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- r) nakazania towarzystwu zmiany osób, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 6, art. 58 ust. 1 pkt 4 oraz art. 58a ust. 3 pkt 1 lit. d i pkt 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- s) cofnięcia zezwolenia podmiotowi, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- t) zakazania zbywania tytułów uczestnictwa emitowanych przez fundusz zagraniczny,
- u) zakazania wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez spółkę zarządzającą lub jej oddział w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zakazania zawierania przez taką spółkę jakichkolwiek transakcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- v) (uchylona)
- w) wydawania decyzji, o których mowa w art. 106h, 106l, 106m oraz art. 108 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- x) nakazania funduszowi inwestycyjnemu zmiany statutu,
- y) nakładania kar pieniężnych,
- z) wydawania decyzji, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- za) udzielenia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, a także cofnięcia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 20 tego rozporządzenia,
- zb) udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności przez zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- zc) cofnięcia zezwolenia wymienionego w lit. zb,
- zd) odmowy wpisu zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych do rejestru zarządzających ASI w rozumieniu tej ustawy,
- ze) odmowy wpisu towarzystwa lub zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych do rejestru zarządzających EuVECA albo rejestru zarządzających EuSEF w rozumieniu tej ustawy,
- zf) wykreślenia zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych z rejestru zarządzających ASI w rozumieniu tej ustawy, w przypadku, o którym mowa w art. 229a ust. 2 tej ustawy,
- zg) wykreślenia towarzystwa lub zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych z rejestru zarządzających EuVECA lub rejestru zarządzających EuSEF w rozumieniu tej ustawy, w przypadkach, o których mowa w art. 229b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 tej ustawy,

- zh) nakazania zarządzającemu ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia zastąpienia albo odwołania osób, o których mowa w art. 70s ust. 3 pkt 3 i 10 tej ustawy,
 - zi) nakazania zarządzającemu ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzącemu działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI w rozumieniu tej ustawy, wpisanemu do rejestru zarządzających EuVECA w rozumieniu tej ustawy, zastąpienia albo odwołania osób, o których mowa w art. 70zc ust. 2 pkt 3 tej ustawy oraz art. 14 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 1),
 - zj) nakazania zarządzającemu ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzącemu działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI w rozumieniu tej ustawy, wpisanemu do rejestru zarządzających EuSEF w rozumieniu tej ustawy, zastąpienia albo odwołania osób, o których mowa w art. 70zc ust. 2 pkt 3 tej ustawy oraz art. 15 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 18),
 - zk) ograniczenia zakresu wykonywania działalności zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, o którym mowa w art. 228 ust. 1c pkt 1, art. 229a ust. 1 pkt 1 oraz art. 229b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - zl) zakazania wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zarządzającego z UE lub jego oddział w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz zakazania zawierania przez taki podmiot jakichkolwiek transakcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - zm) udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 16 lub art. 54 rozporządzenia nr 909/2014, a także cofnięcia tych zezwoleń na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 57 ust. 1 tego rozporządzenia,
 - zn) udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, a także cofania tych zezwoleń na podstawie art. 17 tego rozporządzenia;
- 5) nadzoru nad instytucjami płatniczymi, instytucjami pieniądza elektronicznego i oddziałami zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego w sprawach:
- a) wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, krajowej instytucji pieniądza elektronicznego lub oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego,
 - b) wydawania nakazów, o których mowa w art. 68, art. 102 ust. 1 pkt 4, art. 132g oraz art. 132z ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
 - c) cofania zezwoleń na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, krajowej instytucji pieniądza elektronicznego lub oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego,
 - d) ograniczania zakresu działalności krajowej instytucji płatniczej, krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego lub jednostek organizacyjnych tych podmiotów,
 - e) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 73b ust. 2, art. 105 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 106 ust. 2 i art. 132za ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
 - f) wydawania decyzji, o których mowa w art. 72d ust. 6 i 9, art. 132e ust. 1 oraz art. 132f ust. 5a i 5d ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
 - g) zakazu, o którym mowa w art. 132e ust. 3 i 4 oraz art. 132f ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
 - h) wydawania nakazu, o którym mowa w art. 132e ust. 6 oraz art. 132f ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 5a) nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi w sprawach:
- a) odmowy wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,
 - b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 117s ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 5b) nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w sprawach:
- a) odmowy wpisu dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,
 - b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 106 ust. 2 pkt 1 oraz art. 117d ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;

- 6) nadzoru nad biurami usług płatniczych w sprawach:
- a) odmowy wpisu biura usług płatniczych do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,
 - b) nakładania kar pieniężnych w przypadkach, o których mowa w art. 129 ust. 5–7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;

7)¹⁷⁾ nadzoru nad:

- a) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów,
- b) podmiotami obsługującymi kredyty w sprawach cofania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie obsługi kredytów,
- c) podmiotami obsługującymi kredyty, dostawcami usług obsługi kredytów, nabywcami kredytów lub przedstawicielami w sprawach nakładania kar pieniężnych.

2a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć także określonych w przepisach o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych rozstrzygnięć co do istoty sprawy w zakresie:

- 1) wydawania zgody na powoływanie trzech członków zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, w tym prezesa;
- 2) zatwierdzenia prezesa lub członka zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej;
- 3) wydawania zgody na powołanie prezesa zarządu kasy;
- 4) zatwierdzania prezesa zarządu kasy;
- 5) podwyższenia limitu rezerwy płynnej;
- 6) ustanowienia i odwołania kuratora;
- 7) wydawania decyzji o ustanowieniu zarządcy komisarycznego;
- 8) zmiany statutu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej;
- 9) zatwierdzenia statutu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej;
- 10) nakładania upomnienia;
- 11) wydawania decyzji dotyczących programów postępowania naprawczego;
- 12) zawieszenia w czynnościach członków organów;
- 13) ograniczenia zakresu działalności.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą udzielać, w zakresie określonym przez Komisję, dalszych pełnomocnictw pracownikom Urzędu Komisji.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć uchwalania projektu rocznego planu finansowego, o którym mowa w art. 19b ust. 1, oraz rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 19c ust. 1.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć wydawania decyzji, o których mowa w art. 18q ust. 1, nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 18u, oraz wydawania rozstrzygnięć co do istoty sprawy w postępowaniu wznowionym na podstawie art. 18w ust. 1.

Art. 12a. Kara pieniężna, w przypadkach określonych w niniejszej ustawie, w przepisach ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub w przepisach odrębnych ustaw może być nałożona przez Komisję także na podmiot, któremu wygasło zezwolenie na prowadzenie działalności, z którą wiąże się naruszenie, albo któremu zostało cofnięte zezwolenie na prowadzenie takiej działalności, oraz na podmiot, który został wykreślony z rejestru uprawniającego do prowadzenia działalności, z którą wiąże się naruszenie.

Art. 12b. Kara pieniężna nakładana przez Komisję na podstawie przepisów niniejszej ustawy, przepisów ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przepisów odrębnych ustaw może zostać nałożona odrębnie za każdy czyn objęty postępowaniem.

Art. 13. W przypadku nieobecności Przewodniczącego Komisji lub w zakresie określonym przez Przewodniczącego Komisji pracami Komisji kieruje upoważniony przez niego Zastępca Przewodniczącego Komisji.

Art. 14. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje Urzędowi Komisji statut, w którym określa jego organizację wewnętrzną.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 59 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

Art. 15. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji oraz pracownicy Urzędu Komisji nie mogą być akcjonariuszami lub udziałowcami podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, z wyjątkiem posiadania akcji dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Nie mogą być również członkami organów tych podmiotów, ani podejmować w nich zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo na podstawie innej umowy o podobnym charakterze, ani wykonywać innych czynności, które pozostawałyby w sprzeczności z ich obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.

1a.¹⁸⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również pracowników podmiotów pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z Komisją lub Urzędem Komisji oraz osób wykonujących pracę na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze na rzecz tych podmiotów.

1b.¹⁸⁾ Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy dany podmiot, wykonując zlecenie lub inną umowę o podobnym charakterze, posługuje się innym podmiotem, zlecając mu wykonanie umowy albo jej części.

1c.¹⁸⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1a i 1b, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1a i 1b.

2. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy oraz członkowie Komisji mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celów nadzoru nad rynkiem finansowym.

3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także funkcjonariuszom, żołnierzom i pracownikom odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.

4. Pracownicy instytucji, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do nieujawniania informacji udostępnionych przez członków Komisji. Obowiązek ten trwa również po rozwiązaniu stosunku pracy.

5. Nie narusza obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących tajemnicę bankową, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w przepisach ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przestępstwa dotyczącego czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku finansowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów wykonujących działalność na tym rynku, a także przekazywanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego zawiadomienia.

6.¹⁹⁾ W przypadku gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie przewidują odrębnego trybu podania określonych informacji do wiadomości publicznej, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości informacji, w tym informacji objętych tajemnicą chronioną na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, w zakresie, w jakim jest to uzasadnione celem nadzoru nad rynkiem finansowym.

7.¹⁹⁾ Informacje, o których mowa w ust. 6, nie mogą zawierać danych osobowych. Zakazu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie narusza podanie do publicznej wiadomości firmy (nazwy), pod którą prowadzi działalność osoba fizyczna.

Art. 16a. 1. Na żądanie Prezesa Rady Ministrów Przewodniczący Komisji i jego Zastępcy udostępniają Prezesowi Rady Ministrów informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw.

2. Prezes Rady Ministrów kieruje żądanie udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, na piśmie.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 59 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 59 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

3. Przewodniczący Komisji i jego Zastępcy przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, na piśmie. Jeżeli informacja została przekazana w innej formie, Przewodniczący Komisji sporządza notatkę, której kopię niezwłocznie przekazuje Prezesowi Rady Ministrów.

4. Zastępca Przewodniczącego Komisji, który udostępnił informacje Prezesowi Rady Ministrów, niezwłocznie informuje o tym Przewodniczącego Komisji.

Art. 17. 1. Komisja i Narodowy Bank Polski przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przekazywania dokumentów i informacji pomiędzy Komisją a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Rzecznikiem Finansowym oraz ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

3. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zawiera porozumienia oraz umowy z podmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 17a. (uchylony)

Art. 17aa. Przewodniczący Komisji jest obowiązany do poinformowania Prezesa Rady Ministrów o zidentyfikowaniu ryzyka systemowego w systemie finansowym lub jego otoczeniu w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym oraz o każdym zdarzeniu, które może zagrozić bezpieczeństwu lub skutkuje zagrożeniem bezpieczeństwa rynku finansowego, w tym zagrożeniu lub naruszeniu interesów znacznej liczby inwestorów indywidualnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014, a także działaniach podjętych przez Komisję w związku z takim ryzykiem lub zdarzeniem.

Art. 17b. 1. Przewodniczący Komisji i Prezes Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, dokonują wzajemnej wymiany informacji lub dokumentów, w tym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań.

2. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Przewodniczący Komisji i Prezes Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego mogą zawrzeć porozumienie o współpracy i wymianie informacji.

Art. 17c. 1. Przewodniczący Komisji i Prezes Urzędu Regulacji Energetyki mogą przekazywać sobie informacje, w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym dla wykonywania ich ustawowo określonych zadań.

2. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Przewodniczący Komisji i Prezes Urzędu Regulacji Energetyki mogą zawrzeć porozumienie o współpracy i wymianie informacji.

Art. 17ca. 1.²⁰⁾ Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuratorowi Krajowemu dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji, Straży Granicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratury.

2.²¹⁾ Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny oraz Prokurator Krajowy przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.

2a. Informacje przekazywane przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z ust. 2 nie obejmują informacji, o których mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179).

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 59 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 59 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

2b.²²⁾ Prokurator Generalny i Prokurator Krajowy nie przekazują dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 2, jeżeli mogłoby to zagrażać dobru postępowania karnego.

3. W celu określenia zasad współpracy oraz przekazywania dokumentów i informacji, w zakresie określonym w ust. 1 i 2, zawierane są odpowiednie porozumienia.

Art. 17caa. 1. Przewodniczący Komisji i minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa mogą przekazywać sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, dotyczące działalności zawodowej wykonywanej przez rzeczoznawców majątkowych w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji lub zadań ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881).

2. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, otrzymane od Przewodniczącego Komisji, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może przekazywać Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3. W celu określenia zasad współpracy oraz przekazywania dokumentów i informacji, w zakresie określonym w ust. 1 i 2, mogą zostać zawarte odpowiednie porozumienia.

Art. 17cb. Przewodniczący Komisji przekazuje Prezesowi Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej niezbędne informacje i dokumenty w celu realizacji zastępstwa, o którym mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1192).

Art. 17cc. 1. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może przekazywać informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, podmiotowi podlegającemu nadzorowi Komisji, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne do podjęcia przez ten podmiot działań polegających na przeciwdziałaniu zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wykorzystywanych przez ten podmiot lub wymaga tego ochrona interesów jego klientów.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 17cd. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, wykaz, o którym mowa w art. 4 ust. 7, oraz każdorazowo informację o zmianie w tym wykazie.

2. Przekazywanie wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 7, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

3. Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne Komisji Nadzoru Finansowego to umożliwiają, dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane za pośrednictwem interfejsu programistycznego aplikacji (API).

Art. 17ce.²³⁾ 1. Komisja przekazuje informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, do systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 31a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), art. 31a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 48, z późn. zm.) i art. 31a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.), w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań, dla których ten system wymiany informacji został utworzony.

2. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem finansowym z państw członkowskich Unii Europejskiej informacje, o których mowa w przepisach wymienionych w ust. 1, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia oceny kompetencji i reputacji, o której mowa w tych przepisach, w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw.

²²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 59 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

²³⁾ Oznaczenie art. 17ce nadane przez art. 59 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

3. Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym z państw członkowskich Unii Europejskiej porozumienia określające zasady i tryb przekazania informacji, o których mowa w ust. 2.

Art. 17d. 1. Komisja współpracuje z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskim Systemem Banków Centralnych i udziela tym organom wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania ich obowiązków.

2. Komisja współpracuje z Agencją do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki, z organem właściwym do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.

3. Komisja współpracuje z ministrem właściwym do spraw klimatu i Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673 oraz z 2024 r. poz. 834 i 1940) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Art. 17e. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z jednostkami analityki finansowej z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Komisja udostępnia na wniosek lub z urzędu podmiotom określonym w ust. 1 oraz pozyskuje od tych podmiotów informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.

3. Udostępnianie i pozyskiwanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez Komisję, właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej do wykonywania zadań określonych w art. 57a ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.²⁴⁾).

Art. 17f. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z właściwymi jednostkami analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Komisja udostępnia posiadane informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu podmiotom określonym w ust. 1 na zasadzie wzajemności i wyłącznie wtedy, gdy podmiot, któremu udostępniane są informacje, zapewnia ochronę tajemnicy informacji w stopniu co najmniej równoważnym temu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 4.

3. Udostępnienie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do wykonywania zadań związanych z zapobieganiem wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

4. Komisja udostępnia podmiotom określonym w ust. 1 posiadane informacje lub dokumenty, pochodzące od właściwych organów nadzoru nad rynkiem finansowym lub od jednostek analityki finansowej z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie za zgodą podmiotu, od którego informacje pochodzą, i wyłącznie do celu, na który ten podmiot wyraził zgodę.

Art. 17g. W celu określenia zasad współpracy oraz wymiany dokumentów i informacji z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego, Europejskim Systemem Banków Centralnych, właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostkami analityki finansowej Komisja może zawierać odpowiednie porozumienia.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155.

Art. 18. 1. Przy Komisji tworzy się sąd polubowny, którego celem jest rozpatrywanie sporów między uczestnikami rynku finansowego, w szczególności sporów wynikających ze stosunków umownych między podmiotami podlegającymi nadzorowi Komisji, a odbiorcami usług świadczonych przez te podmioty.

1a. W ramach sądu polubownego działa centrum arbitrażu i centrum mediacji.

2. W postępowaniu przed sądem polubownym w sprawach rozpatrywanych w centrum arbitrażu i centrum mediacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

2a. Sąd polubowny może prowadzić również postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823) oraz regulaminie sądu polubownego. Sąd polubowny jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu tej ustawy.

3. Komisja ustala, w drodze uchwały, regulamin sądu polubownego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych treść regulaminu sądu polubownego.

Rozdział 2a

Postępowanie wyjaśniające

Art. 18a. 1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, zwanego dalej „postępowaniem”. Do postępowania nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.

1a. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podstawę prawną do prowadzenia postępowania;
- 2) oznaczenie podmiotu, w związku z działalnością którego wszczyna się postępowanie, albo wskazanie okoliczności, w związku z którymi wszczyna się postępowanie, jeżeli w chwili wydania zarządzenia oznaczenie podmiotu nie jest możliwe;
- 3) przedmiot oraz zakres postępowania.

2. W postępowaniu nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających sporządzenia protokołu. Sporządzenie protokołu wymaga jednak złożenie wyjaśnień lub oświadczeń, o których mowa w ust. 3, sporządzenie lub przekazanie kopii dokumentów lub innych nośników informacji, o których mowa w art. 18f ust. 2 lub 3, oraz zajęcie tych dokumentów lub nośników, o którym mowa w art. 18g.

2a. Złożenie wyjaśnień i oświadczeń, o których mowa w ust. 3, może być utrwalane przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk. W przypadku wykorzystania urządzenia rejestrującego, przed jego uruchomieniem, należy poinformować o tym osobę składającą wyjaśnienia lub oświadczenia.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, sporządza się protokół zawierający oznaczenie sprawy, datę i miejsce złożenia wyjaśnień lub oświadczeń, imię i nazwisko wraz numerem dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby składającej wyjaśnienia lub oświadczenia oraz imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby przyjmującej wyjaśnienia lub oświadczenia wraz z podpisem tej osoby. Zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku stanowi załącznik do protokołu. Protokół nie wymaga podpisu osoby składającej wyjaśnienia lub oświadczenia utrwalone przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego.

3. Do złożenia oświadczenia lub pisemnych albo ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. W przypadku stwierdzenia w trakcie postępowania, okoliczności lub działalności stanowiących podstawę do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w przepisach ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, innych niż te, które były podstawą wszczęcia postępowania, prowadzenie postępowania, w odniesieniu do tych okoliczności i działalności, wymaga zmiany zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz upoważnienia, o którym mowa w art. 18c ust. 1.

5. W przypadku stwierdzenia w trakcie postępowania okoliczności lub działalności, stanowiących podstawę do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa stanowiącego naruszenie przepisów prawa w zakresie niepodlegającym nadzorowi Komisji czynności, o których mowa w ust. 2 i 3, art. 18b oraz art. 18d–18g, mogą być podejmowane w celu zebrania i zabezpieczenia dowodów oraz złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, na podstawie zarządzenia, o którym mowa w ust. 1a, o wszczęciu tego postępowania oraz udzielonego upoważnienia, o którym mowa w art. 18c, do podejmowania czynności w tym postępowaniu.

Art. 18b. 1. Postępowanie jest prowadzone w siedzibie Urzędu Komisji.

2. Poszczególne czynności postępowania mogą być podejmowane również w miejscu prowadzenia działalności przez podmiot, w związku z działalnością którego wszczęte zostało postępowanie, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, w dniach i godzinach pracy tego podmiotu lub w miejscu albo miejscach, gdzie wystąpiły okoliczności, w związku z którymi zostało wszczęte postępowanie.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa uczestników rynku finansowego czynności postępowania, o których mowa w ust. 2, niecierpiące zwłoki, mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy podmiotu, o którym mowa w ust. 2, po uprzednim poinformowaniu tego podmiotu.

4. Przy podejmowaniu czynności, o których mowa w ust. 2 lub 3, upoważniony pracownik, o którym mowa w art. 18c, może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują czynności na polecenie upoważnionego pracownika, o którym mowa w art. 18c.

Art. 18c. 1. Czynności postępowania prowadzi pracownik Urzędu Komisji na podstawie pisemnego upoważnienia Przewodniczącego Komisji, zwany dalej „upoważnionym pracownikiem”.

2. Upoważnienie określa:

- 1) podstawę prawną do prowadzenia postępowania;
- 2) oznaczenie organu prowadzącego postępowanie;
- 3) datę zarządzenia o wszczęciu postępowania;
- 4) datę i miejsce wystawienia upoważnienia;
- 5) oznaczenie podmiotu albo okoliczności, o których mowa w art. 18a ust. 1a pkt 2;
- 6) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego postępowanie;
- 7) miejsce przeprowadzenia postępowania;
- 8) przewidywany czas trwania postępowania, z zastrzeżeniem art. 18i ust. 1;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu, o którym mowa w art. 18a ust. 1a pkt 2, jeżeli został wskazany w upoważnieniu.

Art. 18d. 1. W pierwszym wezwaniu do złożenia:

- 1) wyjaśnień, o których mowa w art. 18a ust. 3, upoważniony pracownik poucza składającego wyjaśnienia o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz skutkach prawnych utrudniania lub udaremniania postępowania;
- 2) oświadczeń, o których mowa w art. 18a ust. 3, upoważniony pracownik poucza składającego to oświadczenie o prawach i obowiązkach, w tym prawie odmowy złożenia oświadczenia w przypadkach, o których mowa w art. 83 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, skutkach prawnych utrudniania lub udaremniania postępowania oraz o odpowiedzialności karnej na podstawie art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383).

2. Do wezwania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię upoważnienia, o którym mowa w art. 18c.

3. Do składającego oświadczenie lub wyjaśnienia stosuje się przepis art. 82 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 18e. 1. W zakresie wynikającym z przedmiotu postępowania upoważniony pracownik jest uprawniony do swobodnego poruszania się po miejscach, o których mowa w art. 18b ust. 2, bez obowiązku uzyskania przepustki, nie podlega rewizji osobistej oraz ma prawo wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji.

1a. W zakresie wynikającym z przedmiotu postępowania upoważniony pracownik jest uprawniony także do logowania się na stronach internetowych dostępnych wyłącznie po zalogowaniu i utrwalania udostępnianych w ramach tych stron dokumentów i informacji. Udzielane zgody lub inne oświadczenia woli składane przez upoważnionego pracownika w związku z czynnościami, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie wywołują skutków prawnych. Pozyskanie przez upoważnionego pracownika dokumentów lub informacji dostępnych w postaci elektronicznej po zalogowaniu się na stronie internetowej nie stanowi wezwania do złożenia wyjaśnień oraz wydania dokumentu lub innego nośnika informacji, o którym mowa w art. 18a ust. 3.

2. Podejmowane czynności postępowania nie powinny, w miarę możliwości, zakłócać prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w art. 18b ust. 2.

Art. 18f. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 18b ust. 2, zapewnia warunki do sprawnego przeprowadzenia postępowania, w szczególności niezwłocznie przedstawia żądane księgi, dokumenty lub inne nośniki informacji oraz udziela wyjaśnień, w terminie wyznaczonym przez upoważnionego pracownika. W miarę możliwości udostępnia również posiadane urządzenia techniczne służące usprawnieniu wykonywania czynności oraz oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem.

2. Na żądanie upoważnionego pracownika osoby wchodzące w skład statutowych organów podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, lub osoby pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt podmiotu, kopii dokumentów lub innych nośników informacji, zestawień określonych danych i informacji na podstawie tych dokumentów i nośników oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu.

3. Upoważniony pracownik, prowadzący czynności postępowania w miejscu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, może samodzielnie sporządzać kopie dokumentów i innych nośników informacji podlegających badaniu w trakcie postępowania.

4. Z przekazania upoważnionemu pracownikowi kopii dokumentów lub innych nośników informacji, o których mowa w ust. 2, oraz ze sporządzenia przez upoważnionego pracownika kopii tych dokumentów lub nośników sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podmiot, wobec którego prowadzone jest postępowanie. Upoważniony pracownik oraz osoba przekazująca materiały podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.

Art. 18g. 1. W toku postępowania Przewodniczący Komisji lub Zastępca Przewodniczącego Komisji może wydać postanowienie o zajęciu dokumentu lub innego nośnika informacji niezbędnego dla dalszego postępowania.

2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie niewydania upoważniony pracownik może zwrócić się do organu Policji o pomoc. Przepisy art. 46 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132) stosuje się odpowiednio.

3. Zajęte dokumenty lub inne nośniki informacji, po sporządzeniu ich spisu i opisu oraz protokołu zajęcia, upoważniony pracownik zabezpiecza przed zniszczeniem lub zniekształceniem.

4. Protokół zajęcia dokumentów lub innych nośników informacji powinien zawierać oznaczenie sprawy, w której dokonano tego zajęcia, oznaczenie czasu rozpoczęcia i zakończenia czynności oraz listę zajętych dokumentów lub nośników z ich opisem. Protokół podpisują upoważniony pracownik, który dokonał zajęcia, oraz osoba upoważniona do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, sporządza się odpowiednią wzmiankę.

5. Na postanowienie o zajęciu dokumentów lub innych nośników informacji zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia. Zażalenie rozpoznaje Komisja w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zajęcia. Do zażalenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Dokumenty lub inne nośniki informacji zbędne dla dalszego postępowania niezwłocznie zwraca się uprawnionemu.

Art. 18h. 1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu działu VII ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111).

2. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej.

3. W przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego, Przewodniczący Komisji udostępnia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej właściwe w tej sprawie dokumenty i informacje.

4. Przekazanie dokumentów i informacji zgodnie z ust. 3 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

Art. 18i. 1. Postępowanie nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy od dnia zarządzenia jego przeprowadzenia.

2. Po zakończeniu postępowania Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczynając postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie tego postępowania.

3. Do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dołącza się akta postępowania, w tym informacje objęte tajemnicą bankową.

4. Po zamknięciu postępowania zajęty dokument lub inny nośnik informacji zwraca się uprawnionemu. Akta postępowania przechowywane są przez okres 10 lat, chyba że przepisy odrębne przewidują inny okres przechowywania określonych informacji.

5. Zamknięcie postępowania nie stanowi przeszkody do ponownego jego przeprowadzenia o ten sam czyn w przypadku ujawnienia nowych okoliczności, nieznanych Przewodniczącemu Komisji przed zarządzeniem zamknięcia postępowania, chyba że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa.

Art. 18j. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w stosunku do podmiotów podlegających nadzorowi Komisji na podstawie przepisów określonych w art. 1 ust. 2, w przypadku cofnięcia zezwolenia lub zgody na prowadzenie przez te podmioty działalności podlegającej nadzorowi Komisji, do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.

Rozdział 2b

Układ w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji

Art. 18k. 1. W toku postępowania w sprawie nałożenia sankcji na podstawie przepisów niniejszej ustawy lub przepisów ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może wydać postanowienie o możliwości zawarcia układu w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji, zwanego dalej „układem”, jeżeli uzna, że przyczyni się to do przyspieszenia postępowania lub w inny sposób przyczyni się do pełniejszej realizacji celów, o których mowa w art. 2.

2. Strona postępowania, o którym mowa w ust. 1, może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o zawarcie układu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Komisja wydaje:

- 1) postanowienie, o którym mowa w ust. 1, albo
- 2) postanowienie o braku możliwości zawarcia układu.

4. Układ może być zawarty, jeżeli podmiot będący stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „podmiotem układającym się”:

- 1) w zakresie naruszenia objętego danym postępowaniem zaprzestał naruszania prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie, oraz
- 2) ujawnił Komisji wszelkie istotne okoliczności dotyczące naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym współdziałające w naruszeniu osoby lub inne podmioty, oraz przedstawił dowody na poparcie tych okoliczności.

5. Podmiot układający się może zobowiązać się w układzie do:

- 1) usunięcia w określonym terminie dających się usunąć skutków naruszenia objętego danym postępowaniem;
- 2) naprawienia w określonym terminie, w całości albo części, szkód wyrządzonych w wyniku naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym także w przypadkach, gdy szkoda ujawni się w przyszłości.

6. W ramach zawieranego układu Komisja może obniżyć wysokość kary pieniężnej nie mniej niż o 20 % i nie więcej niż o 90 %, a w przypadku, o którym mowa w art. 18z – nie mniej niż o 30 % i nie więcej niż o 90 %, w stosunku do kary pieniężnej, która zostałaby nałożona bez zawarcia układu, lub złagodzić dolegliwość innej sankcji.

7. W przypadku gdy przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji, złagodzenie sankcji może polegać na odstąpieniu od cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji i nałożeniu wyłącznie kary pieniężnej, w wysokości obniżonej zgodnie z ust. 6, albo bez obniżenia jej wysokości.

8. Przy obniżaniu wysokości kary pieniężnej lub łagodzeniu dolegliwości sankcji w sposób określony w ust. 7 Komisja bierze pod uwagę:

- 1) okoliczności, w jakich podmiot układający się w zakresie naruszenia objętego danym postępowaniem, zaprzestał naruszania prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie lub działanie z własnej inicjatywy zgodnie z art. 18z ust. 1;
- 2) zakres i znaczenie ujawnienia wszystkich istotnych okoliczności naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym współdziałających w naruszeniu osób lub innych podmiotów, oraz przedstawienia dowodów na poparcie tych okoliczności;
- 3) zakres zobowiązań, o których mowa w ust. 5, oraz czas ich wykonania przez podmiot układający się.

9. W przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności łagodzących, w tym usunięcia wszelkich skutków naruszenia objętego postępowaniem przez podmiot układający się, układ może przewidywać odstąpienie od nałożenia sankcji.

10. Przepisy niniejszego rozdziału mogą być stosowane także w przypadku, gdy przepis prawa przewiduje obowiązek zastosowania sankcji.

Art. 18l. 1. W postanowieniu, o którym mowa w art. 18k ust. 1, Komisja wyznacza termin na zawarcie układu nie dłuższy niż 3 miesiące. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, w drodze postanowienia, przedłużyć termin na zawarcie układu o dodatkowy okres, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.

2. Podmiot układający się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w art. 18k ust. 1, składa Komisji oświadczenie o woli zawarcia układu.

3. Do czasu zawarcia układu podmiot układający się może wycofać oświadczenie, o którym mowa w ust. 2.

4. Do czasu zawarcia układu Komisja może, w drodze postanowienia, odstąpić od zamiaru zawarcia układu ze skutkiem zakończenia czynności zmierzających do zawarcia układu.

Art. 18m. 1. Niezwłocznie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w art. 18l ust. 2, podmiot układający się przedstawia Komisji wszystkie znane mu okoliczności naruszenia objętego danym postępowaniem i dowody na ich poparcie, pozwalające stwierdzić, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 18k ust. 4, a w razie potrzeby uzupełnia je z własnej inicjatywy lub na żądanie Komisji. Podmiot układający się oświadcza, że przedstawił wszystkie znane mu okoliczności i dowody dotyczące naruszenia.

2. Informacje i dowody uzyskane przez Komisję mające charakter oświadczenia podmiotu układającego się, a nieznanie dotychczas Komisji, nie mogą być wykorzystane jako dowód w postępowaniu, o którym mowa w art. 18k ust. 1, w przypadku gdy układ nie zostanie zawarty, ani w innym postępowaniu prowadzonym wobec tego podmiotu przez Komisję albo inny organ na podstawie przepisów odrębnych.

3. W przypadku podjęcia zobowiązania, o którym mowa w art. 18k ust. 5, podmiot układający się przedstawia Komisji zakres działań, jakie zamierza podjąć, sposób oraz czas ich wykonania, a także sposób zabezpieczenia ich finansowania. Jednocześnie podmiot układający się składa oświadczenie o braku wiedzy o przeszkodach uniemożliwiających wykonanie zobowiązania, o którym mowa w art. 18k ust. 5, zgodnie z tym co przedstawił Komisji, według stanu na moment składania oświadczenia.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 zdanie drugie oraz ust. 3 zdanie drugie, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 18n. 1. Po stwierdzeniu, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 18k ust. 4, Komisja przygotowuje i przedstawia podmiotowi układającemu się projekt układu, wskazując rodzaj i zakres proponowanego złagodzenia sankcji. Komisja wydaje postanowienie o przedstawieniu projektu układu.

2. W przypadku gdy podmiot układający się podjął zobowiązanie, o którym mowa w art. 18k ust. 5, w projekcie układu zamieszcza się również treść tego zobowiązania, wskazując zakres działań, jakie zamierza podjąć, sposób oraz czas ich wykonania, a także sposób zabezpieczenia ich finansowania, o których mowa w art. 18m ust. 3 zdanie pierwsze.

3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, Komisja wyznacza termin nie krótszy niż 14 dni na przyjęcie układu. Bieg terminu wyznaczonego zgodnie z art. 18l ust. 1 ulega zawieszeniu do końca terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera pouczenie o sposobie i skutkach przyjęcia układu, w szczególności o skutku wynikającym z art. 18o ust. 4, oraz o skutku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 18o ust. 1, w wyznaczonym terminie.

Art. 18o. 1. Zawarcie układu następuje w wyniku złożenia przez podmiot układający się oświadczenia o następującej treści:

„Oświadczam, że przyjmuję w całości i bez zastrzeżeń układ w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji zgodnie z postanowieniem Komisji Nadzoru Finansowego z dnia r. wydanym na podstawie art. 18n ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640).”

2. Złożenie oświadczenia o przyjęciu układu o innej treści niż określona w ust. 1, jest bezskuteczne.

3. Niezłożenie w terminie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest tożsame z odrzuceniem projektu układu przez podmiot układający się.

4. Skutkiem oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest zrzeczenie się przez podmiot układający się prawa do złożenia wniosku do Komisji o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego w odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 18q ust. 1.

Art. 18p. 1. W przypadku gdy w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 18l ust. 1, z uwzględnieniem art. 18n ust. 3, nie dojdzie do zawarcia układu, Komisja wydaje postanowienie o zakończeniu czynności zmierzających do zawarcia układu.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Komisja wydaje także w przypadku:

- 1) gdy podmiot układający się nie złoży oświadczenia, o którym mowa w art. 18l ust. 2;
- 2) gdy podmiot układający się wycofa oświadczenie, o którym mowa w art. 18l ust. 2;
- 3) uznania, że działania podmiotu układającego się mają charakter pozorny i nie zmierzają do zawarcia układu.

Art. 18q. 1. W przypadku zawarcia układu Komisja niezwłocznie wydaje decyzję zawierającą ustalenia układu, określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 18n ust. 1.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna i prawomocna.

Art. 18r. 1. Okresu od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w art. 18k ust. 1 lub ust. 3 pkt 1, do dnia zawarcia układu albo wydania postanowienia, o którym mowa w art. 18p ust. 1 lub 2 wyznaczonego na zawarcie układu nie wlicza się do terminu załatwienia sprawy.

2. Bieg terminów przedawnienia ulega zawieszeniu w okresie od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w art. 18k ust. 1 lub ust. 3 pkt 1, do dnia zawarcia układu albo wydania postanowienia, o którym mowa w art. 18p ust. 1 lub 2.

Art. 18s. Do decyzji, o której mowa w art. 18q ust. 1, nie stosuje się art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 18t. 1. Podmiot, który zawarł układ, jest obowiązany do informowania Komisji, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, o wywiązywaniu się ze zobowiązań podjętych w ramach układu.

2. Na żądanie Komisji podmiot, który zawarł układ, przedstawia harmonogram wywiązywania się ze zobowiązań podjętych w ramach układu.

3. Komisja może żądać wszelkich wyjaśnień, informacji lub dokumentów w zakresie wywiązywania się przez podmiot, który zawarł układ, ze zobowiązań podjętych w ramach układu.

Art. 18u. 1. W przypadku niewykonania przez podmiot, który zawarł układ, zobowiązań podjętych w ramach układu w całości albo w istotnej części, lub istotnych nieprawidłowości w wykonaniu tych zobowiązań, Komisja może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

- 1) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – 10 000 000 zł;
- 2) w przypadku osoby fizycznej – 1 000 000 zł.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia wskazanego w ust. 1 Komisja może nałożyć na członka zarządu osoby prawnej, który jest odpowiedzialny za to naruszenie, karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 18v. 1. W przypadku niewykonania przez podmiot, który zawarł układ, zobowiązań podjętych w ramach układu w całości albo w istotnej części, lub istotnych nieprawidłowości w wykonaniu tych zobowiązań, Komisja wznawia z urzędu postępowanie, o którym mowa w art. 18k ust. 1.

2. Nie wznawia się postępowania z przyczyn, o których mowa w ust. 1, jeżeli od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 18q ust. 1, minęło więcej niż 10 lat.

Art. 18w. 1. Wznowienie postępowania, o którym mowa w art. 18k ust. 1, następuje w drodze postanowienia.

2. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez Komisję postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

3. W przypadku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 18k ust. 1, uznaje się, że bieg terminu przedawnienia nałożenia kary pieniężnej lub innej sankcji uległ zawieszeniu w okresie od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w art. 18k ust. 1 lub ust. 3 pkt 1, do dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 18x. 1. W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 18k ust. 1, jest wydawana decyzja o nałożeniu kary pieniężnej, kwotę uiszczoną tytułem kary pieniężnej nałożonej w drodze decyzji, o której mowa w art. 18q ust. 1, zalicza się na poczet kary pieniężnej nałożonej w wyniku wznowienia postępowania.

2. W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 18k ust. 1, jest wydawana decyzja, a przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji, Komisja może zastosować każdą z sankcji przewidzianych przepisami prawa albo obydwie sankcje łącznie. W stosunku do kary pieniężnej stosuje się przepis ust. 1.

Art. 18y. Przepisy art. 18v i art. 18w nie wyłączają stosowania przepisów art. 145–152 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 18z. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się także w przypadku gdy postępowanie, o którym mowa w art. 18k ust. 1, zostało wszczęte na podstawie informacji lub dokumentów przedstawionych Komisji z własnej inicjatywy przez podmiot, który dopuścił się naruszenia, o ile w tych informacjach lub dokumentach ujawniono wszelkie istotne okoliczności dotyczące naruszenia, w tym współdziałające osoby lub inne podmioty, oraz przedstawione zostały dowody na poparcie tych okoliczności, a przed złożeniem takich informacji i dokumentów podmiot zaprzestał danego naruszenia prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie. Przepis zdania pierwszego nie stoi na przeszkodzie uzupełnieniu informacji lub dokumentów przez podmiot, który dopuścił się naruszenia, na zasadach określonych w art. 18m ust. 1 i 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który popełnił naruszenie, może jednocześnie złożyć wniosek, o którym mowa w art. 18k ust. 2. Wniosek ten Komisja rozpatruje po wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 18k ust. 1. W przypadku gdy postępowanie, o którym mowa w art. 18k ust. 1, nie zostało wszczęte, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Rozdział 3

Finansowanie nadzoru nad rynkiem finansowym

Art. 19. (uchylony)

Art. 19a. 1. Urząd Komisji prowadzi samodzielną gospodarkę finansową w ramach posiadanych środków.

2. Przychodami Urzędu Komisji są:

- 1) wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru wnoszone przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 2) opłaty za egzaminy:
 - a) dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych,
 - b) na aktuariuszy,
 - c) na maklerów papierów wartościowych oraz doradców inwestycyjnych,
 - d) na pośrednika kredytu hipotecznego;
- 3) opłaty za wydanie interpretacji Komisji;
- 4) darowizny i zapisy;
- 5) przychody z tytułu odsetek za zwłokę w zapłacie należności;
- 6) przychody z najmu;
- 7) przychody z lokat;
- 8) inne przychody.

3. Wpłaty wnoszone przez podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5a, obejmują opłatę od wniosku o wydanie decyzji w sprawie rejestracji agencji ratingowej.

4. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, wynosi 1,5 % wartości przychodów agencji ratingowej wskazanych w ostatnim zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym, jednak nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 80 000 zł.

5. Do należności z tytułu wpłat i opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 oraz w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5a. Do postępowań w sprawach należności z tytułu wpłat i opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 oraz w ust. 3, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Do decyzji Urzędu Komisji wydanych w postępowaniach, o których mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się odpowiednio przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5b. Z obowiązku wnoszenia wpłat i opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3, zwolnione są podmioty w upadłości lub w likwidacji. Należności z tytułu tych opłat lub wpłat od podmiotów w likwidacji powstałe przed dniem likwidacji, a w przypadku gdy stan likwidacji poprzedzał stan upadłości – powstałe przed dniem upadłości, i nieuiszczone do tego dnia umarza się.

6. Z przychodów, o których mowa w ust. 2, pokrywa się koszty funkcjonowania Urzędu Komisji i jego organów.

7. Wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym Urzędu Komisji. Po zakończeniu roku obrotowego Urzędu Komisji ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku obrotowym.

8. Wpłaty i opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wnoszone za dany rok nie podlegają zwrotowi w przypadku zakończenia działalności przez podmiot nadzorowany w ciągu roku, za który wpłata lub opłata została wniesiona.

Art. 19b. 1. Projekt rocznego planu finansowego Urzędu Komisji, po uchwaleniu przez Komisję i zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów, jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

2. Rokiem obrotowym Urzędu Komisji jest rok kalendarzowy.

3. Zmiana rocznego planu finansowego jest uchwalana przez Komisję i wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów. Zmieniony roczny plan finansowy jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.

Art. 19c. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji podlega badaniu przez firmę audytorską.

2. Prezes Rady Ministrów dokonuje wyboru firmy audytorskiej.

3. Sporządzone przez Komisję roczne sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji jest przekazywane wraz ze sprawozdaniem z badania Prezesowi Rady Ministrów w celu zatwierdzenia.

4. Zatwierdzone sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji jest przekazywane ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39).

Art. 19d. 1. Urząd Komisji tworzy następujące fundusze własne:

- 1) fundusz podstawowy;
- 2) fundusz rezerwowy.

2. Fundusz podstawowy Urzędu Komisji odzwierciedla równowartość mienia Urzędu Komisji na dzień jego utworzenia.

3. Fundusz rezerwowy zwiększa się o zysk netto i zmniejsza się o stratę netto.

Art. 19e. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7, art. 3h ust. 2 pkt 2, art. 3ha ust. 1 pkt 2, art. 3s ust. 1, art. 11c ust. 7 i art. 18u oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146).

2. Do należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7, art. 3h ust. 2 pkt 2, art. 3ha ust. 1 pkt 2, art. 3s ust. 1, art. 11c ust. 7 i art. 18u oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie:

- 1) art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Art. 20. 1. Kształtowanie wysokości wynagrodzeń i nagród dla Przewodniczącego Komisji, jego Zastępców i pracowników Urzędu Komisji oraz wynagrodzeń członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, powinno zapewnić sprawne wykonywanie nadzoru nad rynkiem finansowym i realizację celów określonych w art. 2.

1a. Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, otrzymują miesięczne wynagrodzenie w wysokości do 100 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674). Wysokość miesięcznego wynagrodzenia każdego z członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, jest obliczana proporcjonalnie do udziału danego członka Komisji w posiedzeniach Komisji w danym miesiącu.

1b. Do wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1a, nie stosuje się art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 624).

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń i nagród, a także sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia dla członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń, uwzględniając organizację Urzędu Komisji i Komisji, konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań Urzędu Komisji i Komisji w zakresie sprawowanego nadzoru oraz poziom płac w instytucjach nadzorowanych.

Rozdział 3a

Przepisy karne

Art. 20a. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie czynności w postępowaniu wyjaśniającym, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 20b. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2,

podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 20c. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w dokumencie zawierającym kluczowe informacje, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane wpływające w istotny sposób na treść informacji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 21–64. (pominięte)

Rozdział 5

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 65. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy znosi się następujące centralne organy administracji rządowej:

- 1) Komisję Papierów Wartościowych i Giełd;
- 2) Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy wygasają kadencje:

- 1) Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd;
- 2) Przewodniczącego Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy likwiduje się urzędy obsługujące Komisję Papierów Wartościowych i Giełd oraz Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

Art. 66. Z dniem 31 grudnia 2007 r.:

- 1) znosi się Komisję Nadzoru Bankowego;
- 2) likwiduje się Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego.

Art. 67. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Komisja Nadzoru Finansowego wykonuje zadania należące dotychczas do znoszonych organów, o których mowa w art. 65 ust. 1.

2. Od dnia 1 stycznia 2008 r. Komisja Nadzoru Finansowego wykonuje zadania należące dotychczas do Komisji Nadzoru Bankowego.

Art. 68. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy przed znoszonymi organami, o których mowa w art. 65 ust. 1, toczą się przed Komisją Nadzoru Finansowego.

Art. 69. Postępowania wszczęte i niezakończone do dnia 31 grudnia 2007 r. przed Komisją Nadzoru Bankowego, z dniem 1 stycznia 2008 r. toczą się przed Komisją Nadzoru Finansowego.

Art. 70. Zezwolenia i inne decyzje, a także zalecenia wydane przez znoszone organy, o których mowa w art. 65 ust. 1 oraz art. 66 pkt 1, zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 71. 1. Należności i zobowiązania likwidowanych Urzędów, o których mowa w art. 65 ust. 3, stają się z dniem wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2, należnościami i zobowiązaniami Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego wstępuje z dniem wejścia w życie ustawy w prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez likwidowane Urzędy, o których mowa w art. 65 ust. 3.

Art. 72. 1. Prezes Rady Ministrów ustali, w drodze zarządzenia, przeznaczenie mienia będącego w posiadaniu likwidowanych Urzędów, o których mowa w art. 65 ust. 3.

2. Prezes Rady Ministrów, w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ustali przeznaczenie, po dniu 31 grudnia 2007 r., mienia służącego do wykonywania zadań przez Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego i Komisję Nadzoru Bankowego.

Art. 73. Przewodniczący Komisji odpowiada za przeprowadzenie spisu z natury przejętego majątku oraz obciążających go zobowiązań.

Art. 74. 1. Z dniem utworzenia Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego pracownicy likwidowanych urzędów, o których mowa w art. 65 ust. 3, stają się z mocy prawa pracownikami Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Do urzędników służby cywilnej likwidowanych urzędów, o których mowa w art. 65 ust. 3, do czasu przyjęcia przez nich nowych warunków pracy i płacy w Urzędzie Komisji, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia likwidacji, stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. poz. 483, z późn. zm.²⁵⁾).

3. Do urzędników służby cywilnej likwidowanych urzędów, o których mowa w art. 65 ust. 3, którzy nie otrzymają w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, propozycji nowych warunków pracy i płacy lub jeżeli odmówią ich przyjęcia, z upływem 6 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, stosuje się art. 54 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej.

4. Z dniem 1 stycznia 2008 r. pracownicy Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego stają się z mocy prawa pracownikami Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 75. 1. Stosunek pracy pracowników, o których mowa w art. 74 ust. 1, wygasa z upływem 6 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, jeżeli w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, nie otrzymają propozycji nowych warunków pracy i płacy lub jeżeli odmówią ich przyjęcia.

2. Stosunek pracy pracowników, o których mowa w art. 74 ust. 4, wygasa z dniem 1 lipca 2008 r., jeżeli nie otrzymają w terminie do dnia 31 marca 2008 r. propozycji nowych warunków pracy i płacy lub jeżeli odmówią ich przyjęcia.

3. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1 i 2, pracownikom przysługują świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunki pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji zakładu pracy.

Art. 76. 1. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 74 ust. 1 i 2, są obowiązani dostosować się do wymagań określonych w art. 15 w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 74 ust. 4, są obowiązani dostosować się do wymagań określonych w art. 15 do dnia 31 lipca 2008 r.

Art. 77–80. (pominięte)

Art. 81. 1. Przepisy art. 1, art. 2, art. 3 ust. 1 oraz art. 4 i 5 w odniesieniu do nadzoru bankowego stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

2. Przepisy art. 26²⁶⁾, art. 33²⁷⁾ pkt 3, art. 41²⁸⁾ pkt 2 i 3, art. 44²⁹⁾ pkt 2, art. 56³⁰⁾ pkt 1, art. 59³¹⁾ oraz art. 62³²⁾ pkt 12 lit. a w zakresie dotyczącym Komisji Nadzoru Bankowego stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 778 i 1255, z 2001 r. poz. 1116, 1194, 1403 i 1800, z 2002 r. poz. 1237, 1271, 2025 i 2052, z 2003 r. poz. 2256 i 2257, z 2004 r. poz. 287, 1845 i 2703, z 2005 r. poz. 71, 1110 i 2104 oraz z 2006 r. poz. 319 i 549.

²⁶⁾ Artykuł 26 zawiera zmiany do ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie.

²⁷⁾ Artykuł 33 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

²⁸⁾ Artykuł 41 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu.

²⁹⁾ Artykuł 44 zawiera zmiany do ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym.

³⁰⁾ Artykuł 56 zawiera zmiany do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych.

³¹⁾ Artykuł 59 zawiera zmiany do ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego.

³²⁾ Artykuł 62 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 82. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³³⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 79, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 25 pkt 1 lit. c i pkt 3 lit. a, art. 27–30, art. 33 pkt 1 i 5–10, art. 34, art. 35 pkt 1, 2 i 4–7, art. 41 pkt 1, art. 42, art. 45, art. 47, art. 49, art. 50 pkt 2 i art. 51, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

³³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 4 września 2006 r.